

De ce se războiește mitropolitul eretic Teofan cu atâta înverșunare împotriva ortodocșilor din Schit Orășeni?

UPDATE:

La slujba ținută de ecumeniști azi la Orășeni au participat din nou jandarmii. Statul român alocă fonduri și resurse nelimitate grupării ecumeniste din Schit Orășeni. În plus, ecumeniștii au pus lacăte pe curtea bisericii și pe clopotniță, în ciuda faptului că avocatul mitropolitului Teofan MINTE INSTANȚELE DE JUDECATĂ că nimeni nu îi împiedică pe credincioșii din Orășeni să intre și să se folosească de parohia lor.

Aflăm din sursele noastre că mitropolia din Iași va trimite mâine un grup de 12 preoți ecumeniști, pentru a face la Schit Orășeni o slujbă alături de preotul incompetent Constantin Bolohan, pentru întărirea în erezie a celor câțiva „rătăciți”, cum i-a numit în fața unei instanțe unul dintre liderii lor. Gestul survine la o săptămână după ce la Orășeni a poposit într-o „vizită pastorală” episcopul Nichifor Horia, cunoscut doar prin atitudinea brutală față de maicile care s-au opus ecumenismului prin mănăstirile din Neamț și Iași.

Mitropolitul Teofan nu a avut curajul să dea ochii cu sătenii din Schit Orășeni, pe care i-a depozat de parohie

Despre cât de pastorală a fost vizita a putut vedea toată țara, din relatările noastre, în care episcopul Nichifor a refuzat orice contact cu poporul ortodox din Orășeni, pe care se presupune că venise să îl viziteze, dându-și întâlnire cu unii veniți de prin alte părți ale județului, aduși la noua Cântare a României de preoți slugarnici.

Episcopul Nichifor a ținut un „cuvânt de învățătură” în care loc principal l-a avut denigrarea celor ce se rugau la câțiva metri de biserică lor, luată cu japca de

către Mitropolitul Teofan. Halal pastorație!

Apoi l-a recompensat cu o distincție bisericească pe cel mai incompetent preot din Mitropolia Moldovei și Bucovinei, preotul ecumenist Bolohan, a cărui singură activitate în parohie este hărțuirea ortodocșilor care nu îl primesc ca paroh.

În tot acest timp, **vinovatul pentru toată această nebunie totală, cel din pricina căruia poporul ortodox din Moldova s-a împărțit între mărturisitori și colaboratori, nepomenitori și pomenitori, cel pentru greșeala dogmatică a căruia plătim noi, toți, poporul ortodox din Moldova, în timp ce el ne este călău, mitropolitul eretic, persecutor și nepocăit Teofan** nu a avut curajul să vină el însuși în Orășeni, să stea în fața poporului ortodox și să le explice situația, să le arate că greșesc, dacă e cazul, să își ceară iertare pentru greșelile sale, care au adus dihonoria în Biserică...

În schimb, a participat împreună cu tot sinodul mitropolitan de la Iași, la sfințirea unei biserici la Cracăul Negru, în Județul Neamț, de parcă s-ar fi sfințit Sfânta Sofia după sinodul al V-lea ecumenic.

Sfintirea bisericii din satul Cracăul Negru-Crăcăoani

Cu aleasă bucurie duhovnicească vă invităm să luați parte la slujba de

SFINȚIRE

a bisericii cu hramurile „Acoperământul Maicii Domnului” și „Sfântul Gheorghe” din satul

Cracăul Negru

Comuna Crăcăoani, Județul Neamț, care va avea loc

Duminică 6 iunie 2021

și va fi săvârșită de **IPS Teofan**, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, **IPS Calinic**, Arhiepiscop al Argeșului și Muscelului, **IPS Calinic**, Arhiepiscop al Sucevei și Rădăuților, **IPS Ioachim**, Arhiepiscop al Romanului și Bacăului, **PS Ignatie**, Episcopul Hușilor, înconjuțați de un distins sobor de preoți și diaconi.

Vă așteptăm cu toată dragostea!

Duminică, 6 iunie, ÎPS Teofan, mitropolitul Moldovei și Bucovinei, alături de ÎPS Calinic, arhiepiscop al Argeșului și Muscelului, ÎPS Ioachim, arhiepiscop al Romanului și Bacăului, PS Ignatie, episcopul Hușilor, înconjuțați de un sobor de preoți vor oficia slujba de sfintire a bisericii cu hramurile „Acoperământul Maicii Domnului” și „Sfântul Gheorghe” din satul Cracăul Negru din comuna Crăcăoani.

La ultima ședință a consiliului local din comună primarul Alexandrina Raclariu a informat legislativul că la eveniment au

De ce acest fast, de ce această prezență masivă a unor ierarhi care nu au, altfel, nicio preocupare pentru poporul credincios? **Ce treabă a avut episcopului Hușilor, Ignatie, care pare a avea un cuget ortodox, să stea în mijlocul unei adunări eretice, alcătuite din eretici notorii, precum episcopul Argeșului, episcopul papistaș al Romanului sau mitropolitul Teofan?** (Îl întrebăm cu tot respectul pe ierarhul hușean și ne așteptăm la un răspuns inteligent, pe care e capabil să îl dea, nu la o mantră despre comuniune, ascultare până la iad etc. etc., cum recită de obicei ecumeniștii care nu își bat capul cu adevărul, cu mântuirea, cu explicarea faptelor lor...)

Iar dacă tot s-a făcut o astfel de adunare faraonică într-un sătuc obișnuit, cu 6

episcopi și 60 de preoți, de ce mitropolitul Teofan a stat, după câte știm noi, la Vorona până în preziua evenimentului, la 15 km de Schitul Orășeni, când putea sta la hotelul de la Bălțătești, Neamț, sau la vreo mănăstire din zonă?

Oare nu pentru că i-a fost frică să vină la Schit, trimițându-l acolo pe episcopul specializat în bătut maici și alungat călugări din mănăstiri, iar această sfințire faraonică a fost exact scuza cea mai plauzibilă pentru a-și spăla obrazul?

<https://www.stiri-neamt.ro/6-ierarhi-si-60-de-preoti-la-sfintirea-unei-biserici-din-neamt>

Acasă > Locale > 6 ierarhi și 60 de preoți, la sfințirea unei biserici din Neamț

6 ierarhi și 60 de preoți, la sfințirea unei biserici din Neamț

De către **Dan-Mihail Birjoveanu** - 06/06/2021

La 22 de ani de la punerea pietrei de temelie și la împlinirea vârstei de 77 de ani a principalului ctitor – Înaltpreasfințitul Părinte Calinic, Arhiepiscop al Argeșului și Muscelului – Biserica cu hramurile „Acoperământul Maicii Domnului” și „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din satul Cracăul Negru, județul Neamț, a fost astăzi sfințită. – potrivit [Mitropoliei Moldovei](#)

Enoriașii Parohiei Cracăul Negru din județul Neamț au găzduit astăzi cel mai semnificativ eveniment religios care s-a desfășurat vreodată în localitatea lor, respectiv sfințirea noii biserici cu hramul „Acoperământul Maicii Domnului” și „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”.

Putem înțelege că această desfășurare de forțe ecumeniste s-a făcut pentru că biserița de la Cracăul Negru este în satul în care s-a născut episcopul megaecumenist Calinic de Argeș, cel care spunea că cine ia vaccinul cu impresia că nu îi va face niciun rău nu va păți nimic.

Același megaecumenist Calinic care a decretat că îi episcopia sa pruncii se vor boteza prin afundare până la gât și doar dacă nu sunt bolnavi. Dacă sunt bolnavi, să moară păgâni.

Pe un astfel de rătăcit eretic s-a dus tot sinodul mitropolitan moldovean să îl întâmpine și să conslujească cu el, în timp ce la Orășeni a fost trimis episcopul

Nichifor Horia să suprimă parohia ortodoxă a preotului Ioan Ungureanu.

Episcopul Nichifor a mers până acolo încât, în timpul vizitei „pastorale”, securiștii aduși la eveniment au tăiat curentul capelei unde se închinau ortodocșii, într-o încercare de suprimare fizică a celor ce nu se lasă suprimați spiritual.

Nu putem să nu ne întrebăm: De unde această ură viscerală a mitropolitului Teofan față de acești oameni? Ce i-au făcut ei, de este în stare să mobilizeze întreaga armată de popi ecumeniști, farisei și saduchei, dar, din păcate pentru ei și pentru cei pe care îi păstoresc și îi duc la iad, nu și cărturari?

Cum se face că mitropolitul Teofan refuză cu obstinație să răspundă la întrebări fundamentale: **E sau nu vinovat pentru tot ce se întâmplă la Orășeni și în toată mitropolia? A greșit sau nu dogmatic la Creta? A greșit sau nu dogmatic când i-a declarat pe monofiziți ortodocși? A greșit sau nu canonic când a intrat în sinagoga din Iași? A greșit sau nu dogmatic, canonic și pastoral când, după ce a ordonat jandarmeriei să îi aresteze pe ortodocșii care protestau pe treptele catedralei, spunând că papa este eretic, s-a dus la pelerinajul papei eretic Francisc, venit în mitropolia sa, să întărească eresul papistaș, l-a primit pe eretic, s-a sărutat cu sărutului lui Iuda cu acela?**

Mitropolitul “pelerin” Teofan se dezice public, de dragul “ospitalității” papiste, de afirmația dogmatică “Papa = Eretic”

În locul răspunsurilor la aceste întrebări vitale, poporul ortodox primește delirurile constante ale unor semidocti aciuțați în funcții bisericești, care repetă papagalicește că cine nu face ascultare de eretici este schismatic, că fără pomenirea episcopului eretic nu există liturghie, că nepomenitorii fac dezbinare și sminteală și alte sloganuri fără nicio consistență teologică, dar cu un puternic impact propagandistic la cei fără pretenții și preocupări pentru propria mântuire.

Lor li se adaugă corul securist-masonist care mâzgălește siteuri compromise, în care mint că nepomenitorii sunt agenți ruși, veniți să fure Moldova și să o dea la ruși, să fure Ardealul să îl dea la unguri, să fure Valahia și să o dea la bulgari, să fure Dobrogea și să o înece în mare...

În locul unei spiritualități ortodoxe, ortodocșilor din Moldova li se servesc personalități dubioase de genul părintelui Ioan de la Rarău, care cita din demoni pentru a argumenta că ortodocșii mărturisitori sunt schismatici, defunctei maici Siluana, care este parastasuită pe Facebook ca o sfântă în viață, deși sfaturile sale cu privire la vaccinare s-ar putea să mai rărească biologic numărul adoratorilor mitropolitului Teofan.

A murit maica Siluana Vlad, una dintre cele mai iubite călugărițe. L-a întâlnit pe părintele Galeriu după ce a fost la protestele din Piața Universității în 1990

De ce această încrâncenare din partea unui mitropolit care își proiectează imaginea de părinte duhovnicesc, iubitor al poporului, tradiționalist etc.? Are mitropolitul Teofan o tulburare de identitate disociativă, fiind în același timp și mitropolitul ortodox naționalist tradiționalist duhovnicesc și părintesc, și ecumenistul plin de trufie și de ură, eretic până în măduva oaselor și răzbunător mai ceva decât duhurile necurate, pentru unii mumă, iar pentru alții ciumă?

Sau are doar un puternic complex al vinovăției pentru cele întâmplate în Moldova după 2016 și încearcă să suprimă fizic ultimii contestatari rămași, după ce unii dintre foștii nepomenitori au dispărut în diferite secte grupate în jurul unor

ieromonahi profund înșelați, care fac cel mai bine jocurile mitropoliei prin „lupta pe care o duc”, manifestând o ură diavolească față de cei ce fac ceea ce ar fi trebuit să facă și ei, dacă ar fi mărturisitori, și nu sectari?

Punem aceste întrebări total dezinhibați de reproșurile pe care sistemul le aduce mărturisitorilor, că „nu aveți voie să îl judecați voi pe mitropolitul Teofan”. În momentul în care a devenit eretic patriarhul Atanasie al Constantinopolului, Sfânta Teodosia din Constantinopol l-a luat literalmente cu pietre, iar asta nu a împiedicat-o să fie în calendarul ortodox.

Aceasta a trăit pe vremea împăratului Teodosie III Atramiteanul, fiind fiică de părinți dreptmăritori, din Constantinopol. Când era ea de șapte ani, a răposat tatăl său; iar maică-sa luând copila, a tuns-o într-o mănăstire din Bizant, după care s-a săvârșit și maică-sa, lăsând fericitei toată avuția ei. Iar sfânta din aurul și argintul acela a făcut trei icoane: una a lui Hristos, alta a Născătoarei de Dumnezeu, și a treia a sfintei mucenice Anastasia, iar restul l-a împărțit la săraci.

După câțeva vreme, a luat împărăția pe care o lăsase ortodoxul Teodosie, Leon Isaurul (717-741)

cel rău credincios. Pentru că marele patriarh Gherman nu se pleca la pângăritele lui dogme, prin silnicie a fost dat afară din patriarhie cu ciomege și cu săbii, și voia ca sfânta icoană a lui Hristos, cea de deasupra porților (care se zice cea de aramă) să o pogoare și să o dea focului. Și în vreme ce se săvârșeau acestea și spătarul era pe scară, vrând să pogoare sfânta icoană, fericita Teodosia împreună cu alte credincioase femei și bărbați apucând scara au prăbușit la pământ pe spătar, care a murit, și ducându-se la Patriarhie, au împrôșcat cu pietre pe răucredinciosul patriarh Anastasie. Îndată celorlalte femei și bărbaților li s-au tăiat capetele, a căror pomenire

Noi nu dorim să îl luăm cu pietre pe acest mitropolit, cel mai nevrednic care a stat vreodată pe scaunul Moldovei, nici pe altcineva dintre eretici, nici îndemnăm pe alții să facă acest lucru, opunându-ne categoric violenței de orice fel, considerând că argumentarea teologică și

mărturisirea adevărului sunt mai dureroase pentru eretici decât bătaia cu pietre.

Dăm acest exemplu, pentru a înțelege și lumea păcălită de propaganda tiranică ecumenistă că în Biserică lucrurile nu se judecă simplist, primitiv, după litera legii, obtuz, pățimaș, pentru că lucrarea Duhului se face după alte reguli decât gândirea mărginită și păcătoasă a omului, iar regula ascultării este valabilă cu condiția ca episcopul să fie ortodox, fără îndeplinirea acestei condiții, el nemaifiind demn de a fi urmat și ascultat, chiar dacă mai ocupă scaunul de episcop, pentru că a devenit un dușman al Bisericii.

Dar când vine vorba despre rostirea adevărului de credință în fața unui mitropolit eretic și abuziv, nimeni și nimic nu ne vor împiedica să spunem adevărul, prin aceasta nejudecând pe nimeni.

Ereticul Bartolomeu, încă patriarh în Istanbul, a scris de curând că se pregătește să facă unirea deplină cu papistașii, și a vorbit despre celebrul potir comun, pe care l-au invocat toți cei ce au refuzat să facă ceea ce fac preotul și credincioșii de la Schit Orășeni, spunând că ei vor întrerupe pomenirea când va veni potirul comun.

Pseudo-patriarhul Bartolomeu: „Unitatea deplină va încununa dialogul Catolic-Ortodox”

Potirul comun este o chestiune de luni, ani, maximum. O spune ereticul Bartolomeu, încă patriarh nevrednic al Fanarului, pe care îl pomenesc în continuare aproape toți în Athos, în timp ce fac panseuri despre antihrist, despre vaccinare, despre cum trebuie să luptăm etc., ca și unii de pe la noi, care au devenit brusc, pentru că încă nu le-a interzis nimeni, mari propovăduitori ai luptei eroice contra vaccinurilor, în cele mai multe cazuri căzând în rătăcirii schismatice, de genul celor care spun că vaccinații nu mai au ce căuta în biserici.

“Calendarul comun” s-a realizat. Așteptăm fără nicio reacție “potirul comun”?

Își închipuie cineva că toți preoții care au refuzat să ia atitudine față de erezia ecumenistă vor deveni brusc eroi mărturisitori contra potirului comun? Cu

siguranță nu va fi așa. Aceia care au fost lași în 2016 și în anii următori vor fi lași în continuare.

Ce credeți că îi va determina să se schimbe? Câți bănațeni au întrerupt comuniunea cu ereticul Corneanu, când s-a împărtășit cu ereticii papistași? Dar pomenirea ereticului Sofronie, pomenit ca episcop greco-catolic?

Cei ce au avut de luat atitudine deja au luat-o. Ceilalți își vor duce credincioșii direct în brațele papei și în iad. Pentru asta au apărut în Biserică, sprijiniți probabil de către masonerie, episcopi precum mitropolitul Teofan, episcopul Sofronie Drincec, episcopul Calinic de Argeș, patriarhul Daniel, arhiepiscopul Nifon al Târgoviștei, patriarhul Bartolomeu, tot felul de înșelați de pe la patriarhia fanariotă și mulți alții.

Ortodocșii din Schit Orășeni au măcar avantajul că atunci când va veni potirul comun, profetit de ereticul Bartolomeu, pe ei îi va găsi în Biserică, însă fără comuniune cu promotorii potirului comun.

E un avantaj de care nu se pot bucura viclenii care defilează prin parohia-fantomă a preotului incompetent Bolohan, care vor merge la potirul comun fără nicio remușcare. Pentru asta îl au mitropolit pe mitropolitul Teofan, ca să îi convingă și atunci că „nu s-a schimbat nimic”, că „noi ne vedem de păcatele noastre, nu ne interesează că patriarhul, mitropoliții și episcopii se împărtășesc cu papistașii” etc.